

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1573/06
11.04.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u parnici tužilje - protivtužene AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog - protivtužioca BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi utvrđenja i iseljenja, odlučujući o reviziji tužilje - protivtužene, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.96/2002 od 22.08.2002. godine, u sednici održanoj 11.04.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje - protivtužene, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž. 96/2002 od 22.08.2002. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Sremskoj Mitrovici P.br.1179/99 od 23.10.2001. godine, stavom prvim izreke, usvojen je deo tužbenog zahteva tužilje - protivtužene, pa je utvrđeno da je nepokretnost upisana u ZKUL broju aa K.O. VV i to kp.broj vv kuća broj gg i dvorište u selu od 0.08,87 ha i kp.broj dd njiva u selu od 0.14,91 ha zajednička imovina tužilje - protivtužene AA i tuženog - protivtužioca BB, oboje iz __, stečena u vanbračnoj zajednici sa jednakim suvlasničkim delovima, pa je tuženi - protivtužilac dužan da tužilji - protivtuženoj izda ispravu podobnu za prenos prava svojine u 1/ 2 dela na navedenoj nepokretnosti u zemljišnim i drugim javnim knjigama na ime i u korist tužilje - protivtužene, jer će u protivnom takvu ispravu zameniti ova presuda, a sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude. Stavom drugim izreke, odbijen je kao neosnovan deo tužbenog zahteva tužilje - protivtužene, da se utvrdi da nepokretnost i to dvosoban stan ĐĐ, površine 66,25 m2 je zajednička imovina tužilje - protivtužene AA i tuženog - protivtužioca BB, oboje iz __, stečena u vanbračnoj zajednici sa jednakim suvlasničkim delovima, pa da je tuženi - protivtužilac dužan da tužilji - protivtuženoj izda ispravu podobnu za prenos prava svojine u 1/2 dela na navedenoj nepokretnosti u zemljišnim i drugim javnim knjigama na ime i u korist tužilje - protivtužene, te da će u protivnom takvu ispravu zameniti ova presuda, kao i da tužilji - protivtuženoj naknadi troškove spora. Stavom trećim izreke usvojen je protivtužbeni zahtev tuženog - protivtužioca i obavezana tužilja - protivtužena AA da se iseli iz dvosobnog stana ĐĐ u površini od 66,25 m2 sa svim licima i stvarima, te ispražnjen stan preda u posed tuženom - protivtužiocu BB, a u roku od 15 dana od pravnosnažnosti presude. Stavom četvrtim izreke odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.96/2002 od 22.08.2002. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje - protivtužene i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilja - protivtužena blagovremeno je izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, s tim što revizija ne sadrži obrazloženje.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl.386. ZPP ("Sl.list SFRJ" broj 4/77, 36/77 ... i "Sl.list SRJ" broj 27/92, 31/93, sa kasnijim izmenama i dopunama), koji se primenjuje na osnovu čl.491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Sl.glasnik RS" broj 125/2004) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.354. stav 2. tač.11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, vanbračna zajednica između parničnih stranaka trajala je od 1988. godine do 1999. godine, a za to vreme stanovali su u stanu ĐĐ, površine 66,25 m2. Ovaj stan je tuženi - protivtužilac dobio na korišćenje još 1983. godine od firme u kojoj je radio, da ga koristi sa tadašnjom suprugom EE i sinom ŽŽ, pa je, kao nosilac stanarskog prava 25.08.1983. godine zaključio ugovor o korišćenju stana. Dana 05.08.1992. godine tuženi - protivtužilac podneo je davaocu stana na korišćenje zahtev za otkup, a 16.11.1992. godine zaključen je ugovor o otkupu stana, overen pred sudom 23.12.1992. godine. Aneks ugovora o otkupu stana sačinjen je i overen pod Ov.brojem 7701/93 04.11.1993. godine. Inače, kupoprodajnu cenu stana isplatio je tuženi - protivtužilac isključivo iz svojih sredstava. Tužilja - protivtužena je 1993. godine od svog novca otkupila stan površine 45 m2 u ZZ, koji je 26.08.1996. godine prodala.

Na utvrđeno činjenično stanje pravilno je primenjeno materijalno pravo i to odredbe čl.321. Zakona o braku i porodičnim odnosima, te čl.16. Zakona o stanovanju.

Svojina na spornom stanu stečena je otkupom ranijeg nosioca stanarskog prava (tuženi - protivtužilac), odnosno transformacijom društvene svojine u privatnu. Prema odredbi čl.16. Zakona o stanovanju sticanje svojine

otkupom stana dozvoljeno je nosiocu stanarskog prava, bračnom drugu i deci rođenoj u braku i van braka, usvojenoj i pastorčadi, koji zajedno sa nosiocem stanarskog prava stanuju u tom stanu, uz pismenu saglasnost nosioca stanarskog prava. Dakle, imovina koju su bračni drugovi stekli na navedeni način - otkupom društvenog stana, predstavlja njihovu zajedničku imovinu u smislu čl.321. Zakona o braku i porodičnim odnosima. Kako pravo na otkup stana pripada, dakle, određenom krugu lica u kome nije tužilja, kao vanbračna supruga, to ona nema pravo susvojine na stanu otkupljenom u toku vanbračne zajednice. Ovo tim pre što je stan koji je predmet spora, tuženi - protivtužilac dobio od davaoca stana na korišćenje pre nego što je zasnovao vanbračnu zajednicu sa tužiljom - protivtuženom, a stan je otkupio isključivo od svojih sredstava.

Kako revizija nema obrazloženje, na osnovu čl.393. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

vg